

Ne İdi O Günler

– RasimCANBOLAT · 04 Ekim 2012

(Gezi notları-6)

NE İDİ O GÜNLER?

Yücel Bey, otomobiliyle bizi almaya tam zamanında geldi. Eve geldik ki mükemmel bir kahvaltı sofrası bizi bekliyor. Nesrin Hanım ile oğlu Mert, güler yüzle karşıladılar. Mert üniversiteyi bu yıl bitirmiş. Yüksek lisansa hazırlanıyormuş. Anne babası gibi sevecen, pırıl pırıl bir genç olan Mert'in gözlerinin içi gülüyordu. Başta oğlum olmak üzere hepimizle kaynaştı. Gençler ne de olsa kuşak sayılırlar. Onlar birbirinin dillerinden iyi anlıyorlar. Annesi Tokat'ta iken Emre iki yaşındaydı

Neşe içinde yapılan kahvaltı, anılar, albümler, özellikle Tokat'la ilgili fotoğraflar, bizi 1982 yılına taşıdı. Resimdekilerle ilgili bilgi ve yorumlar, bazı arkadaşlarımızın adını bile ilk bakışta hatırlayamamalar, yardımlaşarak şahsen tanıdığımız ama şu anda adını anımsayamadığımız meslektaşlarımızı yeniden kazımalar belleklerimize.

Derken teşekkürlerle ayrılmak vakti geldiğinde nereye gideceğimiz soruldu. "Saz ova parkı" yanıtımız üzerine "Uzun zamandır biz de gitmemiştik" diyerek peşimize takılmalar. Peşimize takılmak cümlesini espri olsun diye kurdum. Aslında yarın ayrılacağımızı bildiklerinden, beraberliğimizi uzatmak için eşlik ettiler. İşte batının insanı böyle oluyor canım, nezaketi olağan, önemsiz bir şeymiş gibi sunmayı gayet iyi beceriyorlar.

Yine Yücel Bey'in Toyota'sıyla Sazova parkına ulaşıyoruz. Eskişehirli ağız birliği etmişçesine küçükten büyüğe prensibimi kullanıyorlar. Parkları da boy sırasına göre gezdirdiler. Şelale Park küçük, Kent Park orta boy, Sazova parkı en büyük. Saz ovanın büyüklüğü şundan belli ki gerçek ölçüleriyle kocaman masal gemisini barındırmasının yanında park ziyaretçilerini özel trenle gezdiriyorlar, fırdolayı...

Büyükçe bir gölü bağına basan park, tesviye edilmemiş. Dere ve tepelikler olduğu gibi kalmış ancak parkın içindeki yeryüzünün her santimetre karesi, yürüyüş yolları hariç yeşil halı gibi çimlerle kaplanmış.

Ötede, uzaktan bakınca sivri çıkıntılarıyla şatoyu andıran bir yapı görünüyor. Bu sivrilerin kimi alemlî kimi sade... Yapının yanına yaklaşınca o sivrilere her birinin, yurdumuzun sanat yönüyle ünlenmiş eserlerinin maketleri olduğunu öğreniyoruz. Maketlerle ilgili bilgiyi şatonun uygun bir yerindeki yazı açıklıyor... Amasya'nın, Mardin'in minareleri, İstanbul'un Kız Kulesi vb. aklımda kalanlar.

Bir ara bu denizlerin göletlerin suyunun porsuk çayından mı arıtılarak sağlandığını sordum. Tahminimin

aksine yer altından çekildiğini söylediler. Sazova parkı bayram yeri gibiydi, o gün. Çocuk, yaşlı genç herkes parktaydı. Şimdi düşündüm de o günün otuz ağustos olduğunu anımsadım. Demek ki bayrama halk sahip çıkmış. Geminin çeşitli bölümlerinde resim çektirenler. Çocuklarına gemiyi tanıtanlar. Velhasıl herkes mutlu, herkesin yüzü gülüyordu.